

# REGJERINGSADVOKATEN

Oslo, 16.05.2008  
2007-0769 CL/ a

## P r o s e s s k r i f t

til

Oslo tingrett

**Sak nr: 07-135267TVI-OTIR/01**

**Saksøker:** Henry Østhassel  
Mindejordet 20  
4560 Vanse

Prosessfullmektig: Advokat Andreas Poulsson  
v/advokat Anders Flatabø  
Postboks 2469 Solli  
0202 Oslo

**Saksøkt:** Staten v/Finansdepartementet  
Postboks 8119 Dep  
0032 Oslo

Prosessfullmektig: Regjeringsadvokaten  
v/advokat Christian Lund  
Postboks 8012 Dep, 0030 Oslo

\*\*\*\*\*

Det vises til saksøkers prosesskrift datert 15. mai 2008. Prosesskriftet foranlediger følgende kommentarer.

### 1 IDENTIFIKASJON MELLOM SND OG STATEN

Det bestrides ikke fra statens side at SND bistod Forskningsrådet i forbindelse med markedsføring og saksbehandling av SkatteFUNN. Bilag 1 i saksøkers siste prosesskrift viser avtalen om dette.

Staten bestrider imidlertid at dette skulle gi grunnlag for noen erstatningsrettslig identifikasjon mellom staten og SND. Staten vil her vise til den generelle lære om at man ikke er ansvarlig for selvstendige oppdragstakere.

Staten vil også vise til at Forskningsrådet godkjente prosjektene, men ikke de spesifikke kostnadene. SND har dermed uansett aldri hatt noe oppdrag fra Forskningsrådet eller staten for øvrig om å godkjenne kostnadsbudsjetter eller skjemaer til selvangivelsen. I den grad SND skulle ha gitt råd til saksøker om dette – noe som for øvrig bestrides av staten – ligger dette for det første utenfor noe mandat SND har fått fra staten. For det andre har i så tilfelle saksøker søkt råd hos noen uten myndighet til å binde staten. Det fremgår helt klart av regelverket at det er ligningsmyndighetene som godkjenner de enkelte kostnader.

For ordens skyld vil staten også bemerke at bilag 2 i saksøkers siste prosesskrift omhandler den såkalte FUNN-ordningen, en ordning som gikk forut for SkatteFUNN. Avtalen er dermed ikke relevant i saken. Brevet som er vedlagt som bilag 5 er datert 23. juni 2004 (og ikke 23. juni 2002). Brevet er ikke sendt som ledd i noen rapportering, men på bakgrunn av at Finansdepartementet fastsetter forskriften.

## 2 BEREGNING AV FRADRAK FOR DELTIDSANSATTE

Staten fastholder at saksøkers forståelse baserer seg på en fundamental misforståelse. Omregningen til en nominelle årslønningen på 100%-basis gjøres for å finne den relevante timesatsen. Reglene er slik at personalkostnadene og indirekte kostnader for egne ansatte beregnes sjablonmessig basert på en timesats på 1,6 promille av nominell årslønn. Derfor er det for deltidsansatte nødvendig å omregne lønnen til en lønn for en 100%-stilling. All den dokumentasjon saksøker nå fremlegger og viser til, er klar på at det er for beregningen av timesatsen man må regne om til en 100%-stilling.

Denne timesatsen gir så fradrag basert på medgåtte timer. Men det betyr selvsagt ikke at man for deltidsansatte kan inkludere et ubegrenset antall timer.

Det saksøker søker å etablere, er at man skal kunne ansette en person i en deltidsstilling, la oss si 10% stilling. Man skulle så betale ham 10% av en årslønn, f eks kr. 40.000. Så skulle man omgjøre denne lønnen til en årslønn, som da ville være kr. 400.000. Timesatsen blir 1,6 promille av dette, dvs. kr. 640. Basert på dette hevder saksøker så at han skulle kunne kreve fradrag/støtte for det tilfellet at den personen som var ansatt i 10% stilling jobbet f eks et helt årsverk, dvs 1850 timer. En lønnsutbetaling på kr. 40.000 skulle således gi rett til fradrag på 20% av kr. 1.184.000, dvs kr. 236.000.

En annen konsekvens av saksøkers syn, er at den kan gi muligheter for å øke skattefradraget uten å øke lønnskostnaden. Man kan tenke seg at man ansetter en person i 50% stilling og betaler ham kr. 400.000. Reglene i SkatteFUNN er da slik at lønnen omregnes til 100%-stilling, dvs kr. 800.000. Timesatsen blir 1,6% av dette, dvs. kr. 1.280. Dersom forutsetningen med den ansatte hele tiden har vært at han skulle jobbe et helt årsverk, f eks 1.800 timer, betyr det at timesatsen, og dermed fradraget, blir det dobbelte av hva det ville vært dersom vedkommende hadde vært ansatt i 100% stilling og jobbet de 1.800 timene.

Det er for staten opplagt at reglene ikke kan forstås slik, og så vidt staten er kjent med har det aldri vært utlagt at reglene er slik. Det kan også vises til korrespondanse mellom Forskningsrådet og Finansdepartementet høsten 2004, som klart viser at saksøkers forståelse av regelverket er misforstått.

**Bilag 1:** Notat fra Forskningsrådet til Finansdepartementet av 19. oktober 2004, med udatert svar fra Finansdepartementet.

Det bemerkes for øvrig at svaret fra Finansdepartementet ikke bare er udatert, men også uten dato eller signatur. Frank Norderhaug vil i sin vitneforklaring godtgjøre at svaret er fra Finansdepartementet.

Når det gjelder saksøkers provokasjon på dette punkt, viser jeg til bilag 5 i statens prosesskrift av 9. mai 2008.

### **3 FRADRAG FOR IKKE GODKJENT AKTIVITET**

Staten fastholder at saksøker har krevd fradrag for kostnader som ikke var omfattet av godkjennelsen fra Norges Forskningsråd. Det følger spesifikt av Forskningsrådets godkjennelse at det var flere delmål som ikke var omfattet av godkjenningen, se bilag 13 til tilsvaret, side 2.

Det fremstår også som helt udokumentert når saksøker anfører at skjema RF 1053B ble forhåndsgodkjent av SND og ligningskontoret. Uansett er det slik at dette skjemaet ikke spesifiserer hva kostnadene relaterer seg til. Det er blant annet derfor revisor skal attestere skjemaet. Det at revisor har attestert galt, kan ikke staten lastes for.

### **4 SAKSØKERS PROVOKASJONER**

Saksøker provoserer i sitt siste prosesskrift fremlagt all korrespondanse med ESA vedrørende SkatteFUNN i årene 2001-2004. Det opplyses ikke hva saksøker ønsker å dokumentere ved dette, og relasjonen til ESA har heller ikke vært fremme tidligere i saken.

Staten søker nå å avdekke hvor mye dokumentasjon det er tale om. Uansett er provokasjonen sent fremsatt, og det er vanskelig å se hvilken relevans denne dokumentasjonen har, særlig gitt at den er helt ubegrunnet. Staten er opptatt av å opplyse saken så godt som mulig, og vil derfor se hva som kan finnes, dersom provokasjonen spesifiseres. Staten er imidlertid ikke på nåværende stadium i saksforberedelsene innstilt på å legge frem all slik korrespondanse. Det vises for så vidt til tvistemålsloven § 253, som også forutsetter at man ikke kan provosere fremlagt all korrespondanse mellom to parter, se Schei, Tvistemålsloven, 2. utgave side 780.

Saksøker gjentar også sin provokasjon knyttet til SkatteFUNN-videoen. Staten har nå funnet en uredigert versjon hos det firmaet som laget videoen. En lenke til denne er sendt saksøker. Staten tror at det er identiske videoer, med unntak av noe småprat innledningsvis som ble fjernet i den endelige versjonen. Staten kan imidlertid ikke si dette helt sikkert.

## 5 FREMLEGGELSE AV DOKUMENTASJON

Staten tilbyr et par nye bevis

**Bilag 2:** Kopi av presentasjon av SkatteFUNN

Denne presentasjonen ble benyttet i presentasjoner av SkatteFUNN i 2003, og ble lagt ut på SkatteFUNNs hjemmeside tidlig i juli 2003. Det fremkommer klart av presentasjonen at ulønnet innsats ikke ga grunnlag for støtte, se foiler på side 3 og 8.

Det fremlegges også kopi av en utskrift fra SkatteFUNNs hjemmeside av 20. november 2003, som viser at det også her klart fremkommer at ulønnet innsats ikke gir grunnlag for støtte.

**Bilag 3:** Kopi av utskrift fra SkatteFUNNs hjemmeside, datert 20. november 2003.

Disse bilagene viser – og da særlig bilag 1 – at lenge før selskapets revisor attesterte kostnadene relatert til SkatteFUNN, var det opplyst på SkatteFUNNs hjemmeside at ulønnet arbeid ikke ga grunnlag for fradrag/støtte.

## 6 ANNET

Staten vil ikke føre Kaja Ringvoll som vitne.

Staten har ikke innsigelser til at Trond Nordby forklarer seg over telefon.

Staten innkaller også tidligere finansminister Per-Kristian Foss og avdelingsdirektør i Finansdepartementet Bjørn Berre, som vitner. Gitt den særlig tilknytningen disse har til saksøkte, antar staten at det er mest hensiktsmessig at staten stiller spørsmål til disse vitnene først.

Staten noterer seg også at saksøker som bilag 8 i sitt siste prosesskrift legger frem styreprotokoller for Neo Technology for årene 2002-2006. Protokollen er noe vanskelig å forstå. F eks er det aller først en overskrift som referer til et styremøte pr. telefon 28. desember 2002. Flere av de sakene som behandles under denne overskriften relatere seg imidlertid til saker langt inn i år 2003. Og det er da umulig å se når de ulike sakene ble behandlet og i hvilken form.

Staten ber saksøker bekrefte om det fremlagte er de formelle styrereferater for selskapet. Hvis det ikke er det, provoseres alle styreprotokoller for årene 2002-2004 fremlagt.

\*\*\*\*\*

Dette prosesskriftet er utarbeidet i fire eksemplarer, hvorav ett er sendt retten, to er sendt motpartens prosessfullmektig og ett er beholdt her.

Oslo, 16. mai 2008  
**REGJERINGSADVOKATEN**

Christian Lund  
advokat